

vis ikke kunne tage Danmark ind i den fælles mønt, uden at der først var en folkeafstemning, hvor befolkningen blev spurgt, naturligvis ikke.

Hvorfor skal Amsterdamskontraktatene ikke til folkeafstemning i Sverige og Finland? Er det et udtryk for demokrati? Jeg synes, der kunne være god grund til, når ministeren nu selv rejser spørgsmålet, at man tog op i Nordisk Råd, hvad vi egentlig forstår ved demokrati. Og er alle de nordiske regeringer nu, når det kommer til stykket, så fantastisk demokratiske?

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Demokrati består også i at lade de enkelte folk selv afgøre deres konstitution, deres forfatning, og hvornår de har folkeafstemning, og hvilke procedurer de har for at træffe forskellige slags beslutninger. Jeg er ganske tryk ved at overlade det til befolkningerne selv, og jeg vil stærkt advare imod, at Nordisk Råd skulle lave en model for, hvad der efter hr. Keld Albrechtsens mening er det sande demokrati, som så skal videregives til resten af verden. Sådan er demokrati ikke, hr. Keld Albrechtsen!

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

**5) Første behandling af lovforslag nr. L 36:
Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsfremme. (Etablering og drift af innovationsmiljøer m.v.).**

Af erhvervsministeren (Bjørn Westh, fg.).
(Fremsat 23/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Socialdemokratiet kan varmt støtte initiativet om at etablere innovationsmiljøer, som har det centrale sigte at styrke samspillet mellem det offentlige videnssystem og erhvervslivet. Det er et samarbejde, der kan skabe grundlag for en stadig stigende produkt- og produktionsudvikling og dermed en sikring af Danmarks fremtidige beskæftigelse og velfærd.

Formålet med at etablere innovationsmiljøerne er at hjælpe innovative iværksættere, forskere og nye virksomheder med at udvikle nye ideer, der kan danne grundlag for en erhvervs-mæssig produktion. Altså ser vi innovationsmiljøerne som et væsentligt afsæt til sikring af Danmarks spydspidsposition i en stadig mere foranderlig og skærpet global konkurrencesituation.

Socialdemokratiet anser innovationsmiljøerne som miljøer, hvor man via udvikling og udveksling og afprøvning af ideer samvirker, så gode, kreative og forskningsrettede ideers gennemslagskraft forstærkes.

For at opnå en sådan synergieffekt tror Socialdemokratiet, at det er meget vigtigt, at innovationsmiljøerne bliver centre, hvor ikke alene de innovative iværksættere og forskerne mødes, men også investorerne bliver en integreret del af processen. Nye samarbejdsformer og opbygning af netværk er her et vigtigt middel, som øger muligheden for at omsætte forsknings- og idéudviklingsarbejde til konkret produktion. Vi tror, at øget samarbejde og kontakt med potentielle investorer vil mindske problemet med den manglende risikovillige kapital på dette fremtidsbetonede område.

For at øge optimaliteten i de innovative miljøer støtter vi ministerens idé om, at miljøerne oprettes i tilknytning til de højere læreanstalter, forskningscentre og forskerparkerne. Vi ser det som et naturligt led i ønsket om et øget samarbejde og samspil mellem det offentlige videnssystem og erhvervslivet, og centrene skal råde over laboratorier, gode lokaler og en effektiv administrativ service. Rammerne skal være i orden på disse centre. Der skal være adgang til at få rådgivning og sparring, således at iværksættere og forskere kan udvikle og afprøve, om konkrete projektideer på sigt vurderes til at være salgbare.

Socialdemokratiet synes i den forbindelse, at der er gode argumenter for at lade innovationsmiljøerne råde over den statslige projektkapital og dermed give dem kompetence til afgørelser om medfinansiering af innovationsprojekter. Det støtter vi bl.a. ud fra argumentet om, at disse miljøer må anses for at være de mindst bureaukratiske og mest kvalificerede til at vurdere projektets fremtidsmuligheder.

Vi har i den forbindelse noteret os ministerens imødekommelse af Rigsrevisionens henstilling om, at der udarbejdes revisionsinstrukser, og de mere specificerede regnskabskrav og

tilsynsbestemmelser i henhold til erhvervsfremmeloven.

Socialdemokratiet er meget positivt over for lovforslaget, som jo er en opfølgning af iværksætterpakken fra maj. Vi er overbevist om, at en saltvandsindsprøjtning på de 100 mio. kr., som vi har foreslået på finansloven frem til år 2000, vil være en mærkbar og visionær støtte til gennemførelse og virkeliggørelse af innovationsprojekter, der er kendetegnet ved at være sårbare i overgangen fra idé til kommerialisering.

Med disse ord skal jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Erik Larsen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Erik Hovmand, ikke kan være til stede her i salen i dag, skal jeg på Venstres vegne udtale følgende:

Venstre er principielt imod, at vi politikere skal sidde og bestemme, hvad der er godt for dansk erhvervsliv. Vi tror faktisk på, at erhvervslivets egne folk er bedre til det.

Med dette forslag til en helt ny støtteordning lægges der op til, at der skal bruges ganske mange penge på ganske få virksomheder, og så vidt vi kan se, sker det oven i købet på bekostning af den brede basisbistand.

Som bekendt aftalte regeringen med SF i foråret, at der skulle gennemføres en pakkedløsning bl.a. med dette forslag samtidig med afskaffelsen af klippekortet. Og ser vi på den beskrivelse af aftalen mellem regeringen og SF, som findes i pjecen »Bedre vilkår for mindre virksomheder«, ja, så er der jo tale om 20 mio. kr. i år og 100 mio. kr. for hvert af de næste tre år, altså i alt 320 mio. kr., på et ganske lille hjørne af dansk erhvervsliv.

Og pengene skal efter regeringens finanslovudspil først og fremmest hentes ved at skære ned på de teknologiske institutter og andre basisbevillinger, som kommer den store, brede gruppe af virksomheder til gode. Hertil kommer, at de serviceinstitutter, konsulenter og andre eksperter, der sidder i spidsen for de 5-6 innovationsmiljøer, man forestiller sig oprettet, hyppigt er de samme, som efterfølgende skal udføre opgaverne for de virksomheder, der får bevillingerne. Med andre ord er der tale om mange penge til få modtagere, som skaffes på bekostning af bistand til de mange. Der er også tale om en stor usikkerhed i den måde, pengene bevilges på, og er habiliteten nu i orden, er man for indspist osv.?

I Venstre er vi selvsagt meget optaget af udvikling og forskning. Ja, vi har endda gjort det, at vi i vores finanslovudspil sammen med De Konservative har indføjet betydelige fradragmuligheder for forskning til virksomhederne.

Vi er ikke umiddelbart parate til at acceptere den løsning, som SF og regeringen her har skruet sammen; men vi venter os en udvalgsbehandling, som måske kan ændre vores syn på lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Først en generel bemærkning til hr. Erik Larsen: Det er faktisk lidt kedeligt, at vi gang på gang i store vigtige erhvervsdiskussioner skal høre på, at fordi man ikke kan få skabt nogle fradrag for etablerede virksomheders udvikling, så stopper al anden snak om erhvervsudvikling. Det var jo det, der var konklusionen på det, hr. Erik Larsen sagde. Det, der var meningen, det, vi skulle forstå, var, at når ikke der var noget skattefradrag i den her ordning, så var ordningen ikke noget værd – og så havde man ellers nogle generelle betragtninger.

Jeg vil gerne sige til hr. Erik Larsen: Sådan som jeg har forstået udviklingen rundt om i verden, så er vi faktisk et af de lande, der nu følger op på noget af det, der sker, og noget af det, der har sat den store erhvervsudvikling i gang.

Pernille Sams (KF):

Jeg kan egentlig gøre det forholdsvis kort, for Det Konservative Folkeparti kan støtte intentionerne i lovforslaget, og vi mener, at det har fundet en rimeligt fornuftig form.

Det er rart at se, at regeringen forholder sig til den stadig stærkere konkurrence og til det ændrede globale marked, som de danske virksomheder er nødt til at agere på, og at regeringen anerkender, at det er stadig mere avancerede og vidensintensive produkter, der skal til for at slå igennem på vores nicher.

Som bekendt så vi meget gerne, regeringen også var til at få i tale, når det gælder om at sikre de eksisterende virksomheders konkurrenceevne. For os er det f.eks. uforståeligt, at regeringen bliver ved med at øge de politisk bestemte omkostninger på danske virksomheder og dermed helt unødigt belaster vores internationale konkurrenceevne og vores virksomheders

muligheder for at skabe vækst, arbejdspladser og velstand i Danmark.

Vi synes, det er uforståeligt, at regeringen ikke ønsker at sikre forskningen ved de særskilte fradrag, vi gentagne gange har foreslået sammen med Venstre; men det er jo ikke det tema, man beskæftiger sig med i det her lovforslag. Jeg synes blot, det hører med i sammenhængen og i helheden. I det her forslag er det et spørgsmål om at få flere ideer og forskningsresultater udmøntet til egentlige produkter, vel vidende at start- og udviklingsfasen er meget omkostningskrævende, at få koblet forskningen og erhvervslivet bedre sammen, og det er vi bestemt positive over for.

Som sagt mener vi, at lovforslaget er udtryk for en rimelig fornuftig og decentral måde at udmønte den politiske velvillighed på, men vi har vores naturlige skepsis over for det konkurrenceforvridende element, der kan opstå, hvis disse tiltag administreres på en måde, så der opstår problemer af den slags, altså hvis de ikke administreres efter hensigten.

Vi har nogle spørgsmål, som vi meget gerne vil have mulighed for at drøfte med regeringen og få afklaret i udvalgsarbejdet, om, hvor mange af disse innovationsmiljøer man f.eks. rent faktisk agter at etablere, og hvor de skal placeres. I den forbindelse mener vi, det er meget vigtigt, at man først og fremmest tager hensyn til, hvor resultaterne kan forventes at blive størst, dvs. i tilknytning til de regioner og områder, hvor der i dag forskes og udvikles mest.

Det er i hvert fald ikke vores ønske, at dette skal udvikle sig til at blive en ny indirekte form for egnsudviklingsstøtte, men derimod skal det blive en meget målrettet hjælp til etablering af flest mulige nye videnstunge virksomheder.

Vi har problemer med den økonomiske finansiering af det samlede projekt – det er jo ikke overraskende, det er finanslovstof, og det har vi så forholdt os til i anden sammenhæng, men jeg nævner det her for god ordens skyld.

Og vedrørende § 13 er det blevet nævnt, at det er utrolig vidtrækkende materiale, der kan kræves af virksomhederne i forbindelse med den udvidede revision, man pålægges.

Vi er helt enige i, at der ikke må kunne ske misbrug af de offentlige økonomiske beløb, der via denne her lov stilles til rådighed, og dermed er vi også enige i den udvidede revision, som foreslås. Men det må dog være i alles interesse at finde en form, hvor virksomhedernes helt

fortrolige oplysninger ikke kan risikere at skulle udleveres. Så måske er bestemmelsen gået en tak for langt, som det foreslås i det nuværende lovforslags § 13.

Men vi har en rimelig opbakning, eller rettere sagt, vi kan give en rimelig opbakning til forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal kvittere for tilslutningen fra fru Pernille Sams og Det Konservative Folkeparti, og så skal jeg sige, at jeg tror, der er en lille ting, som fru Pernille Sams har misforstået, nemlig da fru Pernille Sams sagde, at det her ikke måtte blive brugt til egnsudviklingsformål.

Nu har jeg indtryk af, at dér, hvor man sådan set også mangler udvikling, det er i forbindelse med de områder, der ligger omkring forskermiljøerne, når vi ser på den almindelige arbejdsledeshedsstatistik, så jeg håber ikke, at det var det, det var vendt imod, at vi ikke skal rette op på disse områder.

Så fik vi igen den dér med fradraget, og vi fik den i forbindelse med forskningen her. Jeg vil gerne understrege over for fru Pernille Sams, at det forslag, jeg har set der er fra De Konservatives side omkring forskningen og den udvikling, som man ønsker, og hvor man ønsker det erstattet af fradrag, det vil i særdeleshed ramme virksomhederne.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Fra SF's side synes vi, at det er et godt forslag. Der er jo også tale om udmøntning af finanslovsaftalen mellem regeringen og SF, som flere ordførere har været inde på.

Fra SF's side har vi længe efterlyst bedre ordning for iværksættere, og det er jo præcis det, som lovforslaget giver mulighed for, når det drejer sig om innovative iværksættere. Der bliver oprettet mulighed for seed money i nogle iværksættercentre, således at de har mulighed for at komme så langt, at det sædvanlige finansielle system kan tage over. Det er godt.

Alt i alt mener vi, at der nu bliver gjort så meget for at styrke innovative iværksætteres udviklingsmuligheder, at der ikke er behov for nye initiativer, før vi har set, hvordan det, der nu iværksættes, kommer til at fungere. Så kan der være noget, der skal korrigeres, men først skal vi have erfaringer med det.

Der har været nogle kritikpunkter af den nye ordning. Et er, at det her forslag jo ikke dækker

den brede iværksætter; det er vi sådan set enige i. Vi mener stadig væk, at der er behov for en ganske almindelig håndværker, iværksætter, inden for servicefag osv., men det ene gode skal jo ikke være det andet godes fjende, og derfor får den kritik os ikke til at frafalde støtten til det her forslag, som er en vigtig støtte til en lille, men meget vigtig gruppe iværksættere.

En anden kritik er gået på, at pengene skulle tages fra det teknologiske servicenet, erhvervsforskerordninger og andre ordninger. Det synes vi også er uhensigtsmæssigt, og sådan ser det faktisk ud på finansloven. I det her tilfælde går jeg ud fra, at det bliver rettet op ved gode kræfters hjælp, før finansloven bliver endeligt vedtaget her i december, men i hvert fald når det drejer sig om det her lovforslag, så støtter vi det ubetinget.

Ulla Solvang (RV):

Den slumrende vikingeannd i den danske folkekultur skal atter vækkes til live, skriver undervisningsminister Ole Vig Jensen i sit handlingsprogram for dansk selvstændighedskultur. Det skrev han i februar 1996, men spørgsmålet er jo selvfølgelig hvordan. Hvordan får vi flere mennesker til at starte egen virksomhed, eller formuleret lidt bredere, hvordan får vi genskabt lysten til at sætte i værk, til selv at tage initiativ, hvordan får vi genskabt modet til at gøre det uventede, det usædvanlige?

I regeringens erhvervsiværksætterpakke hedder det: Bedre vilkår for nye virksomheder. Netop for perioden 1997-2000 tages der fat om de 4 hovedproblemer for iværksætterne: de administrative byrder, vanskeligheden ved at finde kapital, nødvendigheden af viden, kultur og holdninger.

Med det fremsatte lovforslag tages der især fat om problemerne med at få skabt flere nye vidensintensive virksomheder. De nye virksomheder skal helst være højteknologiske, altså baseret på stor viden og dermed høj uddannelse. Vi skal med andre ord tilskynde højtuddannede akademikere til selv at gå i gang eller til at udvikle deres idé, så den kan sælges, så den kan commercialiseres.

Baggrunden herfor er blandt andet, at der ikke har været den store tradition for, at akademikere starter egen virksomhed. Desuden, hvilket vi lægger meget vægt på, skal innovativmiljøerne servicere private opfindere og små og mellemstore virksomheder, der har brug for råd

og vejledning til videreudvikling og kommercialisering af deres idé eller egen opfindelse.

Ved at etablere disse nye innovationsmiljøer er det Det Radikale Venstres håb, at også flere unge får mod på at videreudvikle de ideer, som de måske som studerende har leget med, men ikke har haft mulighed for at realisere.

Innovationsmiljøerne mener vi kan sammenlignes med en slags højskole, altså en ramme, hvor entreprenøren – i det her tilfælde iværksætteren – får mulighed for at diskutere sine ideer og tanker, mulighed for at hente faglig inspiration og mulighed for at modne sit projekt bl.a. ved at låne det nødvendige tekniske udstyr. Herudover kan der også gives en mindre startkapital, hvilket er nok så afgørende set i lyset af, at højteknologiske virksomheder ofte har store etableringsomkostninger.

Lad mig til sidst understrege, at det er vigtigt, at innovationsmiljøerne ikke bare har den nødvendige innovative kompetence, men at de også besidder kommerciel kompetence. Det, vi har brug for, er innovationer, der kan sælges. Det er også vigtigt, at vi får en række innovationsmiljøer med forskellige profiler. Her skal vi ikke lægge skjul på, at vi i Det Radikale Venstre gerne ser innovationsmiljøer med grønne profiler.

Kim Behnke (FP):

Vi er ikke imponerede. Dette er i traditionel stil socialdemokratisk politik. Man har et problem. Vi skal have en mere aktiv erhvervs politik i Danmark. Man får rynker i panden, når man læser, at vi i Danmark har færre iværksættere end i noget andet vesteuropæisk land. Det må vi gøre noget ved, tænker man så, og så graver man i sin visdom, og det eneste, man kan komme i tanker om, er: lad os udbetale noget stats tilskud, så kommer der nok nogle flere virksomheder.

Se, hvis det var tilfældet, så ville Danmark i dag have haft en overflod af små og mellemstore virksomheder. For vi har prøvet alverdens ordninger med klippekort osv., og det eneste, man har fået ud af det, er, at hele dette vedhæng af eksperter og revisorer og advokater osv. har kunnet skrive nogle ekstra regninger til folk; men vi har ikke fået flere virksomheder, og vi har slet ikke inden for det, man kalder det innovative område, opnået den vækst, som et samfund som det danske burde berettigede til.

Er det her så løsningen? Jeg var lige ved at få tårer i øjnene, da jeg hørte nogle af de andre

ordførere fortælle om, hvor fantastisk det er: Nu kan disse studerende fra universitetsmiljøerne, som sidder og får en god idé, gå ud og få startet en egen virksomhed osv. Jeg skal minde om, at der står her i pkt. 1, der kommer til at hedde § 9 a, stk. 3, litra 4: Stifterens egen virksomhed skal over en flerårig periode have udvist et tilfredsstillende resultat af den ordinære drift. Jamen de virksomheder, der har et tilfredsstillende resultat af den ordinære drift, har jo ikke brug for disse statsubsidier.

Hvad er det så, formålet med det her det er? Ja, formålet er, at der skal sidde to akademikere i ministeriet og bestemme – tror de – hvordan den danske erhvervspolitik skal udvikle sig. Vi har aldrig troet på, at embedsmænd besidder særlige evner, hvad det angår. Det var ingen embedsmænd, ingen regering, intet parlament, der opfandt hverken benzinenmotoren, penicillinen, flyvemaskinen eller insulinpenen. Det var noget, der skete ude på det frie marked i konkurrencen om at få kunder.

Embedsmænd har aldrig nogen sinde evnet at sidde og lave ti-, femten- og tyveårige planer. I det gamle Østeuropa, hvor man fuldstændig overlod det til embedsmændene at bestemme, lavede man i ti år sko i størrelse 42, højresko, og de næste fem år venstresko, for så havde man dækket markedet af højre- og venstresko i størrelse 42. Men sådan fungerer markedet ikke. Markedet ændrer sig hele tiden. Der er ingen regeringskommissioner, der er ingen udvalg, der har kunnet forudsige, at Internettet ville gå hen og blive så stort et industriområde, som tilfældet er. I dag tjenes der millioner af kroner på, at folk er begyndt at interessere sig for Internet. Det var der ingen, hverken regeringens forskningsprojekter eller noget som helst andet, der havde forventet.

Derfor hjælper det her ikke noget. Disse 100 mio. kr., man vil give ud om året til det her. Det eneste, man får ud af det, er, at der sidder to akademikere i ministeriet og deler ud til venners venner og dem, der formår at lade revisorer og advokater lave nogle smarte ansøgninger, som ser pæne og gode ud, og så får man del i de her penge.

Oven i købet har man lavet en bestemmelse om, at hvis man er utilfreds med de afgørelser, der bliver truffet, så er det bare ærgerligt. De kan ikke indbringes for nogen anden administrativ myndighed. Det fremgår af § 9 b, stk. 2. Det synes vi heller ikke er særlig tilfredsstillende, at der kan bruges 100 mio. kr. af skatteyder-

nes penge, og uanset hvordan de bliver kastet i grams, så kan vi ikke engang stille ministeren til ansvar for det her i Folketinget. Vi kan bare sige, nå, jamen det var ærgerligt, at de to akademikere i ministeriet fuldstændig har misforstået, hvad der foregår. Vi ønsker ikke enevældige genindført ad bagdøren – heller ikke i Erhvervsministeriet – og derfor skal vi ikke overlade det til to medarbejdere at styre det her, som der er lagt op til.

At det så oven i købet også er en politisk aftale med SF, gør jo ikke sagen bedre, eftersom Fremskridtspartiet har helt andre forslag til en fremadrettet erhvervspolitik. Det, vi i Fremskridtspartiet kalder en aktiv erhvervspolitik, betyder fravær af statslig indblanding.

Det her kommer til at blive en møllesten om halsen på de virksomheder, som i øvrigt vil gå ud og ødelægge konkurrencen for tilsvarende virksomheder, som får nej, når de ikke har udfyldt ansøgningen pænt nok eller godt nok eller ikke kender de to akademikere, der sidder i ministeriet.

Derfor vil Fremskridtspartiet indstille forslaget til forkastelse.

Formanden:

Så er det korte bemærkninger til hr. Kjeld Rahbæk Møller og til hr. Ole Vagn Christensen.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

At Fremskridtspartiet har andre planer med erhvervspolitikken, kommer ikke bag på os. Jeg møder stadig væk erhvervsfolk, der med gru mindes 1989, da det jo var Fremskridtspartiet, der lavede finanslovaftale og fik lukket Udviklingsfonden og mange andre gode ting.

Men jeg vil da tilråde hr. Kim Behnke at besøge Novi i Nordjylland, så vil han opdage, at det er en meget aktiv partner i et meget aktivt erhvervmiljø. Og en af kernerne er, at Novi som den eneste af de nuværende forskerparker har nogle af de muligheder, der ligger i det lovforslag, og som nu udbredes til flere forskerparker. Jeg tror, hr. Behnke vil ombestemme sig, hvis han besøger Novi.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var jo en røst fra fortiden, vi hørte, da vi hørte hr. Kim Behnke. Jeg sad og ventede på, hvad der nu kom af gode ideer, men jeg kan jo så forstå, at der ikke kom noget.

Men jeg kan også forstå, at der, som hr. Kim Behnke sagde, var en risiko, hvis det her gik den gale vej. Men alle vi, som siger, at det skal iværksættes, har et stort ansvar for, at det bliver taget alvorligt og ikke bliver noget, der bare kan leges med. Der er et formål med de ting, som er nævnt, nemlig at knytte videnscentrene og erhvervslivet sammen. Og hvis hr. Kim Behnke havde været ude at snakke med erhvervslivet, så ville han have fået at vide, at det er det, erhvervslivet faktisk skriger på.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Ole Vagn Christensen vil have, at jeg skal stille det samme spørgsmål til erhvervslivet, som hr. Ole Vagn Christensen stiller til sine børn lige før juleaften: Vil I gerne have nogle gaver? Svaret giver sig selv på forhånd. Selvfølgelig vil danske erhvervsvirksomheder gerne have statstilskud, og jo større, jo bedre. Det giver ros og klap på skulderen til hr. Ole Vagn Christensen, for hvor er det dog en dejlig erhvervs politik, der bliver ført i Danmark! Uden at vi skal lave noget som helst, fylder staten pengene i lommen på os.

Den politik hører fortiden til. Fremskridtspartiets røst i dag var ikke fra fortiden. Det er fremtiden, det er sådan, det bliver. I USA, hvor man har en vækstrate, og hvor folk kommer i arbejde i hundredetusindvis, sker det ikke, ved at staten subsidierer virksomhederne. Der sker det, ved at man har et frit marked. Det er det, der skal til, og det er det, der er medicinen.

I hele Østeuropa har man jo prøvet at lade statslige embedsmænd sidde og bestemme, hvordan erhvervsudviklingen skulle være. Konklusionen var i 1989, som hr. Ole Vagn Christensen gerne vil referere til, at det var mislykket. I 45 år har man eksperimenteret med hr. Ole Vagn Christensens fortidsrøst. Det virkede ikke. Konklusionen var, at samfundet gik konkurs og kollapsede.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er enestående, at man kan sige så meget vrøvl. Og når jeg siger det, så skyldes det ikke mindst den situation, som hr. Kim Behnke her trækker op. Det, det jo handler om, er nogle målrettede indsatser. Der er jo ikke tale om, at man her strør om sig med midler, og der er jo heller ikke tale om, at erhvervslivet bare kan løse de opgaver. Dansk erhvervsliv er jo ikke så

stort, er ikke så stærkt. Der er nok nogle dele af det, der er det, men det er ikke hele den erhvervsmæssige situation.

Det, hr. Kim Behnke ligesom helt har misforstået, er, at i den situation, som dansk erhvervsliv befinder sig i, er det nødvendigt, hvis man skal have knyttet viden og erhvervsliv sammen, at man finder en eller anden model, hvorunder det kan ske.

Der er nævnt Novi. Jeg har også været ovre og se på det i Amerika, og jeg skal nok forskåne hr. Kim Behnke for nogle chok omkring det, men det skal han nok få senere, når vi virkelig skal til at diskutere, hvordan udviklingen er foregået i USA.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Hr. Kim Behnke burde ikke alene begive sig til Aalborg, men også til USA, for så ville han opdage, at USA i mange år har haft en effektiv erhvervsstøtteordning i form af small business administration, og derudover har stort set alle private virksomheder i de senere år nedlagt deres forskningsafdelinger på grund af skærpet konkurrence og overladt det til de offentlige forskningsinstitutioner at passe deres private erhvervsrettede forskning.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Til hr. Kjeld Rahbæk Møller: Jeg er meget godt bekendt med, hvordan forholdene er i USA også på det her område. Den måde, man har valgt at gøre det på i mange amerikanske private virksomheder, er ganske fornuftig. Man udliciterer opgaverne, og det foregår jo som kontraktforskning på uddannelsesinstitutionerne derovre. Og den måde, hvorpå både uddannelsesinstitutioner og virksomheder har fordele af det, sker gennem den meget omfattende royaltylevgivning, der er i USA, og sådan finansierer man de her ting.

Men sådan noget ville man jo slet ikke drømme om at indføre i Danmark, fordi der er jo nogle, der kan komme til at tjene penge på det. Om ikke andet så skal skatteministeren nok være der med den store hammer.

Lad mig sige i forhold til, at der er et enkelt eksempel oppe i Nordjylland, hvor man synes, at det, som foregår deroppe, jo er helt fantastisk: Jamen jeg er ikke i tvivl om, at ud af de her 100 mio. kr., som der nu skal bevilges, vil man da nok kunne opfinde en eller anden dims

til at putte i vores vandhaner eller sådan noget. Spørgsmålet er bare, om ikke den var blevet opfundet alligevel, uden at man bruger 100 mio. kr. om året på det. De penge kan bruges meget bedre til mange andre formål.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter, at der gøres en ekstra indsats for en bedre udnyttelse af den viden, der skabes i det offentlige videnssystem, og vi er helt enige i det, der har været fremført allerede, bl.a. at Novi er et godt eksempel på, at der kan skabes noget kreativt ved et tæt samarbejde mellem kreative hjerner uden for universitetsmiljøet og inden for universitetsmiljøet.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at hvis vi skal støtte noget af det, der ligger her, og i den størrelsesorden, så ønsker vi, at der stilles krav til, hvad der hjælpes, og hvordan der hjælpes.

For det første skal offentlige midler ikke bruges til at udvikle hvad som helst. Vi vil derfor have nogle regler i et eventuelt lovforslag, vi skal støtte, der sikrer, at man ikke skader miljøet med de ting, man sætter i gang, at man prioriterer økologisk omstilling som den største teknologiske udfordring, vi står over for, og at det, man støtter, skal være nyttigt og ikke bare noget, der kan sælges.

Det skal opfylde et samfundsmæssigt behov og ikke bare et ønske om at skabe noget profit, og det skal naturligvis ikke underminere det mål, der er vedtaget af Folketinget, eller de ønsker, som befolkningen har til udviklingen af vores samfund.

Det må være oplagt, at der ikke kan gives støtte til udvikling af nye fancy sprøjtemidler, at der ikke kan gives støtte til udvikling af gensplejede fødevarer, at der ikke kan gives støtte til militært isenkram osv. Vi ønsker at sætte nogle grænser dér for, hvad pengene kan bruges til.

Desuden vil vi have bidrag til demokratisering af økonomien. Det vil sige, at hvis der skal laves sådanne selskaber, skal der være krav til bestyrelsen for de innovationsmiljøer. Det skal være samfundet, der repræsenteres deri, og de ansatte og de institutioner, der deltager, skal være solidt repræsenteret i bestyrelsen.

Vi mener også, at der i særdeleshed skal gives støtte til nonprofitorganisationer, der ønsker at udvikle en produktion. Det kan være medarbejderejede virksomheder, det kan være kommunalt ejede virksomheder, altså forskelli-

ge former for offentlig produktion skal i særdeleshed være dem, man hjælper i gang, og man skal ikke prioritere de veletablerede virksomheder.

Så vil vi sikre, at der holdes kort snor i økonomiske gevinster, der direkte eller indirekte – og det kan f.eks. være efter en virksomhedsomdannelse – skabes på baggrund af offentlig støtte via det her projekt, og at man får pengene tilbage igen, herunder en andel af overskuddet, hvis der kommer noget sådant ud af investeringen.

Vi vil godt gå positivt ind i udvalgsarbejdet, men på de betingelser, at der bliver skabt klare rammer for, hvad der kan gives støtte til, og hvordan der gives støtte, og på hvilke betingelser støtten gives, herunder at vi sikrer en demokratisering af økonomien samtidig.

Og jeg vil i øvrigt sige – men det er jo en diskussion, jeg før har haft med hr. Kjeld Rahbæk Møller – at jeg undrer mig lidt over, at når SF har haft så stor indflydelse på det her lovforslag, at der ikke står bare en antydning af, at der skal være en vis fornuft i det, der gives støtte til.

Sonja Albrink (CD):

CD ser positivt på initiativer til at fremme iværksætternes muligheder i Danmark. Den danske iværksætterånd må ikke kvæles, iværksætterne skal have de bedste betingelser. Danmark har brug for iværksættere, det er vi i CD ikke i tvivl om. De skaber fornyelse og arbejdspladser, iværksætterånden skal vækkes til live overalt i uddannelsessystemet, og vi skal fjerne barriererne og bøvelen for at starte egen virksomhed.

Der skal en holdningsrevolution til, hvor der må gøres op med mange års påvirkning og mytedannelse om, at folk, der starter egen virksomhed, nok gør det på andres bekostning, og der skal også gøres op med mentaliteten, hvor man ikke tør tage risikoen for det sikre og det trygge.

CD har arbejdet for at forbedre rammebetingelsen for iværksættere, og ikke mindst fru Mimi Jakobsen, da hun var erhvervsminister, ønskede dette, for den, der skal starte en virksomhed, skal have regler, der er til at forstå, og den, der vil starte en virksomhed, skal også have en hjælpende hånd både i startfasen og undervejs.

Forslagets indhold skal jeg ikke komme nærmere ind på, da tidligere ordførere allerede har gjort dette, men jeg vil sige, at vi i CD har nogle spørgsmål, som vi ønsker belyst, vedrørende innovationsmiljøer, inden vi endeligt kan give vores tilslutning til forslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I Dansk Folkeparti er der ingen tvivl om, at vi mener, at vi i Danmark har en for ringe iværksætterkultur. Vi har problemer med at få folk nok til at løbe en risiko, simpelt hen fordi man med den samfundsstruktur, vi har i dag, og den måde, man har indrettet skattesystemet på, har taget lysten til at risikere fra folk.

Risikoen, man løber, står naturligt nok i forhold til den indtjening, som man har mulighed for, og det er der ikke taget hensyn til i den måde, vi har opbygget samfundet på. Vi har derfor fået det generelle problem, at vi i alt for høj grad har en lønmodtagerkultur, som ikke sætter fokus nok på det at være selvstændig. Det er ganske enkelt i dag ikke in at være eller blive selvstændig.

Hovedproblemet ved det gør man ikke noget ved med det her forslag, man fokuserer ikke engang på det. Man forsøger at lappe på et problem, man har, på en forkert måde, og derfor er det vores indtryk i Dansk Folkeparti, at her er et forslag, som godt kan risikere at gøre ondt værre.

Det er klart, at det er svært at blive voldsomt engageret i forslaget, fordi der er da set endnu værre forslag fra regeringen, men selve tankegangen om, at man sætter 100 mio. kr. af årlig i en periode fra 1998 til 2000 for at sætte yderligere statslig kapital ind i udviklingsarbejdet, finder vi er den forkerte måde at gribe tingene an på.

Så selv om det kunne se endnu værre ud, end det gør, så kan vi ikke støtte det sigte, forslaget har. Derfor vil vi afvise forslaget, som det ligger, og så selvfølgelig håbe på, når nu alligevel der ser ud til at være flertal for sandsynligvis at gennemføre forslaget, at man, når man får det evalueret, kan se, at det såmænd ikke var den rigtige vej at gå, og at man så bruger den evalueringserfaring, som vi tror man vil få på baggrund af det her, til at gribe fat om hovedproblemet i den danske struktur i stedet for hele tiden at ty til lappeløsninger.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl sagde, at hovedproblemet gør man ikke noget ved. Det kommer an på, hvordan man vil anskueliggøre hovedproblemet.

Hovedproblemet ligger for en dels vedkommende i, at vi skal have igangsat det, iværksætterne arbejder med og udvikler, når vi snakker om iværksættere fra universiteter og fra de højere læreanstalter, således at det kan komme i omsætning og blive produkter.

Her er så anvist en vej, og Novi er nogle gange blevet trukket frem som et eksempel, ideerne i Sverige er et andet eksempel, og en lang række forskerparker i Amerika er nogle andre eksempler, og sådan kan man blive ved.

Så for os er det ikke sådan, at det her ikke er en del af et problem, som også kunne være et hovedproblem.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil bare sige til hr. Ole Vagn Christensen, at jeg anerkender fuldt ud, at der kan være en politisk ideologi bag det her, og at der sågar kan være en tro på, at det med at give yderligere statslig finansiering af projekter i en startfase kan have bund i, at det faktisk kan løse noget.

Det anerkender jeg fuldt ud, og man gør det sikkert også med de bedste intentioner, men i Dansk Folkeparti tror vi ikke på, at det er den vej, vi skal gå.

Vi tror på, at vi skal have langt flere iværksættere ved generelt at skabe en bedre iværksætterkultur i Danmark, ved at man også fra uddannelsessystemets side sætter mere fokus på, end regeringen forsøger det gjort, at iværksættere faktisk har noget at byde på, og ved, og det er jo det helt afgørende, at der i sidste ende også bliver en større mulighed for en langt større fortjeneste, hvis man sætter noget i gang og tør risikere noget, end der er mulighed for i dag.

Det tror vi er en langt bedre vej at gå og en måde, der i langt højere grad end hr. Ole Vagn Christensens sikrer, at de produkter, der kommer ud i den anden ende, også er produkter, som er baseret på det, markedet efterspørger. Det er en anden måde end den, Socialdemokraterne har at byde på, nemlig den her evindelige med, at vi skal hænge offentlige midler i halen på de projekter, som skal i gang.

Så derfor: Jeg anerkender fuldt ud, at hr. Ole Vagn Christensen kan tro på det her, men det gør vi altså ikke i Dansk Folkeparti. Vi håber, at der på et tidspunkt er flertal for at gå en anden vej.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Sådan kan man også forklare sig væk fra det, der er virkelighed og over i det, der er ens fantasi.

Er situationen ikke den, at der faktisk mangler risikovillig kapital, som kan være med til at klare de første faser igennem? Alle de rapporter, som vi har modtaget her i Folketinget, understreger den situation, og den har jeg svært ved at se at hr. Thulesen Dahl er med til at løse med det, som han fremfører.

Tværtimod har jeg indtrykket af, at han tror, at det her ordner markedet nok, og markedet skal nok sørge for, der er en risikovillig kapital og alle de ting dér, som vi godt kender til. Men vi, der har været ude blandt almindelige mennesker og ved, hvad det er, de kæmper imod, får gang på gang at vide, at det er risikovillig kapital, der mangler. Der er nogle, der ikke vil være med til at bygge tingene op.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen dog, tidligere var det vrøvl, en ordfører kom med, og nu er det ud fra den frie fantasi. Hr. Ole Vagn Christensen kan rigtig mandske sig op her på talerstolen.

Sagen er, at det er rigtigt, der mangler risikovillig kapital. Det er fuldstændig rigtigt, og det bunder naturligvis set fra Dansk Folkepartis side i, at de finansielle institutter stiller risikovillig kapital til rådighed i forhold til den indtjening, iværksættere har mulighed for at få, hvis det går godt.

Det er klart, der er en sammenhæng mellem den mulighed, der er for at skabe et overskud af en produktion, og den risikovillige kapital, der vil være på markedet. Det er faktisk sådan, at markedskræfterne er af det gode. Der er mange gode ting i markedskræfterne, som hr. Ole Vagn Christensen ikke helt har forstået virkningen af endnu. Det kommer nok på et tidspunkt. Der er en sammenhæng, som vi tror på.

Og så bare til den dér med, at hr. Ole Vagn Christensen kommer ud blandt almindelige mennesker. Det tror jeg vi er flere der gør, og jeg synes da egentlig, det er meget herligt at

høre, at også socialdemokrater kan henvise til samtaler med almindelige mennesker. Når vi plejer at gøre det fra Dansk Folkepartis side, f.eks. omkring udlændingespørgsmål, så bliver vi nærmest pebet ud og får at vide, at det ikke er en måde at debattere på.

Så jeg synes, det er helt herligt at høre, at socialdemokrater også kan bruge argumentet om, at man kommer ud blandt almindelige mennesker.

Formanden:

Der kan gives to gange korte bemærkninger. Så må vi videre i ordførerrækken. Hr. Svend Aage Jensby som privatist.

Svend Aage Jensby (V):

Elementerne, meningen med lovforslaget har tidligere ordførere jo udmærket været inde på. Jeg lyttede også til den udmærkede gennemgang, De Radikales ordfører fremkom med. Det er jeg enig i.

Jeg skal for mit eget vedkommende sige, at jeg ser ikke forslaget her som et led i et ideologisk felttog. Jeg ser det som et forslag, der giver udtryk for noget nytænkning, som vi har behov for i et lille land som Danmark, nemlig en nytænkning, der går på at forstærke båndene mellem erhvervslivet, viden og forskerne i vores land. Det mener jeg, som det er anført under de almindelige bemærkninger i forslaget, at der er al mulig grund til, hvis vi ikke skal sejes agterud.

Af de grunde kan jeg støtte lovforslaget. Så håber jeg naturligvis, ministeren er enig i, at hvis der kommer nogle gode ideer fra forskellige organisationer, så kan man se på det i udvalget.

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg vil gerne sige tak for de overvejende positive bemærkninger, og jeg vil gerne starte med hr. Ole Vagn Christensens bemærkninger, der gik på, at det var nødvendigt at tænke nyt i en foranderlig verden. Og det får mig til blot at knytte den enkelte kommentar til hr. Ole Vagn Christensens indlæg, at vi er vel alle bekendt med, at verden forandrer sig ganske meget – det har den formentlig altid gjort – men det, der er det interessante nye, er det, vi kalder globalisering, som medfører, at internationaliseringen tager øget fart, men også at virksomhederne adopterer en global struktur. Det vil sige, at de

placerer deres produktion i de lande, hvor der er de bedste rammebetingelser.

Jeg tror, at det, der er vigtigt at hæfte sig ved, og som giver bekymring hos mange mennesker, nok knap så meget er selve globaliseringen – altså dette med, at f.eks. Grundfos også har produktion i Taiwan osv. – men at det nok er den afledte effekt af globaliseringen, at netop truslen om øget konkurrence fra et lavtlønsland medfører, at dansk erhvervsliv i stadig stigende takt rationaliserer, effektiviserer, gennemfører bedre ledelse og hurtigere indfører ny teknologi, der medvirker til, at tingene føles at gå stærkere og stærkere og stærkere.

Det er utrolig vigtigt, at vi er med på fornyelsen, og det er vigtigt, at vi giver de bedst mulige rammebetingelser for transformation af viden fra universitetsmiljøer til virksomheder og vi giver de bedste muligheder for, at perspektivrige ideer kan rettes mod at blive egentlig produktion. Og det, der er kernen i lovforslaget, er at sigte på, at viden, der opsamles, kan udvikles og rettes til, så det kan blive til egentlig produktion.

Hr. Erik Larsen var meget bekymret over selve beløbet, 320 mio. kr., som han syntes var temmelig stort, og hr. Erik Larsen var bekymret for, hvordan finansieringen blev fremskaffet. Det kan jeg godt forstå. Man skal altid være opmærksom på, når man sætter noget nyt i gang, at man ikke fjerner noget, der fungerer lige så godt eller bedre.

Men forslaget har sit udgangspunkt i regeringens ønske om at ændre iværksætterpolitikken fra at være en iværksætterpolitik, der satsede meget bredt og måske havde overlevet sig selv ved at være et tilskud til hver enkelt iværksætters mulighed for at købe rådgivning hos forskellige aktører på det private marked, der rådgav den enkelte iværksætter, til et forsøg på at målrette midlerne mere effektivt til det, vi bredt kan kalde fornyelse af dansk erhvervsliv.

Tanken var at bruge de penge, der var afsat til iværksætterklippekortet, til at gennemføre dette forslag om innovationsmiljøer.

Diskussionen om at skære ned på GTS: Dér er regeringens finanslovudspil, at der sker visse tilpasninger af tilskuddet til GTS. Om der er tale om en nedskæring, afhænger af, hvad man sammenligner med. Hvis man sammenligner med sidste år, så er der lidt færre midler. Hvis man sammenligner med nogle år længere tilbage, så er der flere midler. Men regeringen er helt opmærksom på, om vi går for hårdt til

GTS. Det er der noget, der tyder på, og derfor arbejder vi med at overveje forskellige ændringsforslag, der kan medføre, at vi får rettet op på den bevilling.

Men jeg er da glad for, at hr. Erik Larsen er særlig opmærksom på dette felt, for samtidig med at hr. Erik Larsen er bekymret for nedskæringer på GTS-systemet, har V og K jo fremsat et forslag, hvor de skal spare 2,3 mia. kr. på de samlede erhvervsfremmebevillinger. Hvordan det hænger sammen i hr. Erik Larsens optik, kunne jeg da godt tænke mig at få en nærmere udredning af. Hvis jeg selv skal lave en analyse, så er det sådan meget kort og kontant, at det hænger ikke ret godt sammen. Men jeg er helt opmærksom på det faktuelle i sagen, nemlig at vi skal passe på, at vi ikke skærer for hårdt på GTS-systemet. Det er meget vigtigt for vores videnoverførsel generelt.

Så vil jeg sige til hr. Erik Larsen, at jeg vil anbefale, at hr. Erik Larsen lytter lidt til det, hr. Svend Aage Jensby siger. Hr. Svend Aage Jensby kan jo ikke være det eneste fornuftige menneske i Venstres gruppe. Jeg er da helt overbevist om, at hr. Erik Larsen tilhører de mennesker, som vi kan tale fornuft med, også når det gælder erhvervspolitikken. Derfor vil jeg anbefale, at hr. Erik Larsen sammen med mig deltager i et besøg på Novi den 17. november. Det er sådan, at vi har et møde i Århus, og hr. Svend Aage Jensby har henledt min opmærksomhed på, at jeg burde besøge Novi ved den lejlighed. Det vil jeg gøre.

Jeg tror nemlig, at der er rigtig megen fornuft i det, hr. Kjeld Rahbæk Møller siger: Hvis ordførerne, der udtaler sig om denne sag, i praksis stifter bekendtskab med et innovationsmiljø, så får vi for det første en mere kvalificeret diskussion, men dernæst får vi altså også en betydelig større forståelse for, hvad det er, der foregår.

Jeg kunne ønske, at mange flere ville deltage. Hr. Kim Behnke er efter debatten i dag måske det mest oplagte emne til at deltage i et sådant besøg. Det er altså meget mere forståeligt, når man har brugt nogle timer på at besøge et innovationsmiljø, end det er, når vi har den mere principielle diskussion her i Folketingssalen. Jeg vil godt vædde på, at hr. Erik Larsen ville blive overtalt til at støtte lovforslaget. Om han så kan få overtalt Venstres gruppe, er så en helt anden sag. Jeg håber ikke, at det, der er problemet for hr. Erik Larsen, er, at det er S og SF, der har skruet det sammen. Det burde jo ikke være

noget stort problem for en stor tænker som hr. Erik Larsen.

Til fru Pernille Sams: Jeg takker for de bemærkninger, der kom fra den konservative ordfører. Det var jo fremadrettet, og det var nyttigt. Jeg er helt opmærksom på, at vi har behov for at drøfte en række spørgsmål. Fru Pernille Sams rejste en række af spørgsmål:

Nu bliver det, der gennemføres her, vel ikke for konkurrenceforvridende? Det er jeg helt indstillet på, at vi tager en nøjere drøftelse af.

Hvor mange projekter tænker regeringen at etablere? Ja, regeringen har i tanke, at der skal etableres 4 til 6 innovationsmiljøer knyttet til universitetsregionerne, og vi vil naturligvis være indstillet på at drøfte den udvælgelse, der sker efter licitationsproceduren, og hvilke forslag der bliver godkendt i sidste instans. Tanken er jo den, at vi fra Erhvervsfremme Styrelsens side indgår en kontrakt med det enkelte innovationsmiljø, og så kan man køre efter de kontraktlige betingelser i de kommende 3 år.

For så vidt angår spørgsmålet om revisionsbestemmelser, er fru Pernille Sams bekymret for, om vi stiller for skrappe krav i de bestemmelser, der er foreslået. Imidlertid vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi har jo også et hensyn at tage til god forvaltningsskik. Vi har et hensyn at tage til de råd, som vi får fra Rigsrevisionen, og det er de råd, vi har fået fra Rigsrevisionen, vi har forsøgt at implementere i lovforslaget, som det foreligger.

Så det er den hurtige og den korte forklaring på de spørgsmål, der blev rejst. Men jeg takker for den meget positive modtagelse. Jeg er sikker på, at vi kan finde en løsning på de spørgsmål, der er rejst fra De Konservatives side, sådan at vi kan få en bred tilslutning til forslaget. Det synes jeg også forslaget fortjener.

Til hr. Kjeld Rahbæk Møller: Jeg takker for bemærkningerne. Jeg er fuldstændig enig i, at det gode ikke skal være det bedstes fjende. Vi burde i bred enighed kunne gennemføre dette her glimrende forslag.

Vi har så en række diskussioner tilbage. Hr. Kjeld Rahbæk Møller nævner også GTS-systemet, som vi bør drøfte nøjere, og jeg er helt opmærksom på, at det skal vi se ganske alvorligt på, for det ville være lidt absurd, hvis vi skærer for hårdt på GTS-systemet. Det er vel-fungerende, og det er en meget vigtig del af dansk erhvervsfremmepolitik.

I spørgsmålet om dette projekts størrelse er så stor, at det er tilstrækkeligt til, at det kan

dække området innovationsmiljøer, altså den tankegang, der er givet udtryk for i lovforslaget, er jeg enig med hr. Kjeld Rahbæk Møller, for jeg mener, at det har så megen substans, og at vi endelig har fået taget os sammen til at lave så massivt et forslag, at det burde kunne stå alene og være dækkende, så der ikke er behov for at tilføje noget nyt undervejs, og at det er stort nok til, at det kan fungere, så vi kan evaluere det og drage erfaringer af det. Der er altså ganske megen substans i det, og sjældent har vi på et så forholdsvis nyt område satset så stærkt fra starten.

Fru Ulla Solvang sammenligner innovationsmiljøerne med højskolerne, og hvis innovationsmiljøerne ligesom højskolemiljøerne både kan højne ånden og den faglige viden, er vi jo nået ganske langt.

Og det er mit håb at få nogle miljøer, der både i deres udgangspunkt og i deres drift er forskellige, altså har forskellige profiler, herunder naturligvis også meget gerne en grøn profil, og jeg tror da bestemt, at det vil blive resultatet, når forhandlingerne om de kontrakter, der skal indgås, tilendebringes, at man vil kunne se, at der naturligvis også er en ganske pæn grøn profil i mange af de innovationsmiljøer, der etableres. Det er jeg slet ikke i tvivl om.

Hr. Kim Behnke indleder sin tale helt forkert og har åbenbart misforstået regeringens erhvervs politik, for hr. Kim Behnke problematiserer på regeringens vegne næsten, at der er for få iværksættere, idet han siger, at når der er for få iværksættere, har regeringen fantastisk travlt med det ene og det andet forslag, og det er forkert.

Jeg tør ikke ud i den blå luft postulere, at der ikke er for få iværksættere, men jeg reagerer overhovedet ikke i panik over for nogen som helst tal på området. Det, jeg interesserer mig for, er, om det går godt i det danske erhvervs-liv, om der starter tilstrækkelig mange nye virksomheder, og om de virksomheder, der er startet, fornyr sig og etablerer noget nyt inden for forskellige produktionsformer. Og det interesserer mig, om de ting, der startes, har overlevelseskraft, og om det er kompetente virksomheder med fornyende projekter.

Men diskussionen om antallet af iværksættere er jo en interessant diskussion, som vi ikke har fået afsluttet her i Folketinget, og som vi næppe heller får afsluttet. Imidlertid vil jeg henlede opmærksomheden på en rapport, som jeg har oversendt til Folketingets Erhvervsud-

valg, og som er begået af folk fra Handelshøjskolen i Århus, der siger, at der ikke er noget argument for at påstå, at der er færre iværksættere her i landet end i de lande, som vi i øvrigt kan sammenligne os med, for det kan ikke påvises; men hvis man tager hensyn til forskellene i erhvervsstrukturerne, har den påstand ikke noget belæg, påstår forskningsgruppen fra Handelshøjskolen i Århus.

På den baggrund har jeg besluttet, at vi skal have en bedre og mere kvalificeret iværksætterstatistik, sådan at vi kan følge udviklingen fra år til år.

Men det er vel, som jeg sagde før, en kendsgerning, at lovforslaget kan være lidt vanskeligt at forstå, hvis man læser det meget hurtigt. Og hvis man ikke har gjort sig den ulejlighed at besøge et innovationscenter, kan man nemt begå nogle fejl undervejs, og en af de faktuelle fejl, hr. Kim Behnke begik, drejede sig om § 9 A, stk. 3, litra 4, vedrørende stifterne, for stifterne er i lovforslaget dem, der stifter innovationsmiljøet, og ikke dem, der stifter en konkret virksomhed; men det skal ikke skille os ad. Det, der skiller os ad, er den grundlæggende erhvervspolitiske filosofi, og det er fair nok.

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige, at jeg synes, hr. Frank Aaen knytter alt for mange krav til forslaget, og jeg tror ikke, vi kan få noget praktisk til at fungere, hvis vi skal stille så mange detaljerede krav, som hr. Frank Aaen stiller, og derfor vil jeg anbefale, at man lige vender skrån en ekstra gang og tænker grundigt over forslaget, og at man deltager i udvalgsbehandlingen og måske ser forslaget lidt i lyset af, hvad vi ellers foretager os for at få forskningen, den etablerede viden og erhvervslivet til at fungere bedst muligt sammen i et forsøg på at etablere et fornuftigt og tillidsfuldt samarbejde.

For hvis det ikke bygger på tillid, har det svært ved at fungere i praksis, og jeg er lidt bekymret for, at hr. Frank Aaen bevæger sig for langt ud i en proces, der vil styre alt for meget i nogle måske ret ligegyldige detaljer.

I øvrigt vil jeg sige tak til fru Sonja Albrink for de meget positive bemærkninger, og jeg er stensikker på, at vi finder en løsning under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan berolige ministeren med, at jeg faktisk har fulgt sagen med interesse lige fra den første gang, den blev omtalt i pressen, og set, hvordan

den så har udviklet sig til det konkrete lovforslag, og at jeg er fuldt ud opmærksom på, at stifterne netop er dem, der skal stå for hele dette miljø, hvad det så ellers er.

Men det, som jeg bebrejder ministeren, er det, der gør sig gældende i store dele af dansk erhvervsstøttelovgivning: at man stiller krav til virksomhederne om, at de skal være velfungerende og kunne præsentere mange års gode regnskaber, osv., for det udelukker jo ganske mange virksomheder og måske endda mange af dem, der netop har viljen og de gode ideer – og der er oven i købet en slet skjult bemærkning om, at man helst ser, at det skal være i aktieselskabsform, hvorefter man stiller krav om en vis kapital osv. – for hvem siger, at de virksomheder, som har fungeret godt i mange år, netop er de rigtige at sætte til det her.

Men jeg deltager gerne i ministerens ekskursion, for jeg har ikke været så meget i Nordjylland, hvad det her angår, men har mest min viden fra Forskerparken i Århus – sådan er det, og det er der geografiske grunde til – og det, som mange af de folk, der sidder dér og eksperimenterer med forskellige ting, har brug for for at gøre noget til en succes, for at det skal blive et nyt Superfos, et nyt Danfoss eller et nyt Lego, er noget andet end det lovforslag, som vi har liggende foran os her.

Og at det kan hjælpe, at de bliver nurset lidt af sådan et innovationsmiljø, tror vi ikke på, og vi tror derfor ikke, at disse 100 mio. kr. er givet særlig godt ud, men jeg deltager som sagt gerne i ekskursionen bl.a. med det formål at høre, hvad de folk, der sidder dér ved tastaturet eller loddekolben eller reagensglasset, rent faktisk mener at de har behov for for at gøre deres virksomhed til et nyt Novo eller et nyt A.P. Møller.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Tillid er jo en god ting, men man skal ikke nære blind tillid, og jeg har desværre ikke stor tillid til kemiindustrien, for kemiindustrien tjener altså penge på de sprøjtemidler, som vi andre bagefter skal bruge penge på at rense grundvandet for, og derfor synes jeg ikke, der skal gives penge til udvikling af nye sprøjtemidler.

Og på samme måde med hensyn til fødevarereindustrien, som mener, at den kan tjene penge på gensplejsede fødevarerprodukter: Det er vi også imod, og vi ønsker derfor heller ikke at give penge til den slags.

Så hvis man bare siger, at tillid er tillid, er det jo pengene, der styrer det hele.

Men i sidste samling havde vi jo den samme debat, da vi diskuterede en videreførelse af forslaget om udviklingsselskaber, og dér lykkedes det os jo faktisk under forhandlingerne at komme et stykke af vejen i retning af, at der i hvert fald skal stilles nogle helt basale krav til, hvad det er, vi med offentlige midler hjælper i gang, og det er sådan set bare den øvelse, vi beder om at man gør én gang til og helst lidt bedre, altså lidt mere videregående, end vi nåede sidste gang.

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jamen jeg har da ikke noget imod at tænke over tingene, og jeg har heller ikke noget imod at gøre dem bedre, men jeg anbefaler hr. Frank Aaen også at tænke lidt over tingene, for det er jo trods alt ikke kommet så vidt, at vi stiller krav med hensyn til, hvad man må bruge sin uddannelse til, hvis man f.eks. er uddannet til civilingeniør i kemi eller lignende, og jeg synes, vi skal tænke os grundigt om, inden vi stiller meget absolutte, håndfaste og specifikke krav med hensyn til, hvad man må og hvad man ikke må forske i og udvikle.

Til hr. Kim Behnke:

Jeg er ikke helt stensikker på, at vi ikke stadig væk taler forbi hinanden, for så vidt angår spørgsmålet om stifterne, men lad os komme tilbage til det under udvalgsarbejdet.

Og så skal jeg se, om vi kan få arrangeret den nævnte ekskursion den 17. november, for jeg mener, at den vil være utrolig nyttig. Og det kan være, at vi kan invitere hele Folketinget eller i alt fald hele Folketingets Erhvervsudvalg med på en sådan ekskursion, og jeg skal gerne lægge mig i selen, for jeg tror som sagt, at det vil være utrolig nyttigt for langt de fleste – ikke alene at få tilbudet, men også og først og fremmest at benytte sig af det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse

mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 37: Forslag til lov om ændring af patentloven, lov om brugsmodeller og lov om mønstre.

Af erhvervsministeren (Bjørn Westh, fg.).
(Fremsat 23/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Dette lovforslag kan vi fra Socialdemokratiets side anbefale til vedtagelse.

For det første bliver det muligt at indlevere dokumenter i elektronisk form til Patentdirektoratet, og det er helt klart i tråd med regeringens IT-politik, som vi fra Socialdemokratiets side bakker op.

Et andet element i forslaget vedrører den måde, som man kan beskrive sin opfindelse på, og hvor man her får mulighed for ikke bare at beskrive den med ord, men rent faktisk også at indlevere f.eks. det biologiske materiale – hvis det er det, der er tale om at man søger patent på – og det er en følge af den ændring af patentkonventionen, som vi tidligere har tilsluttet os her i Folketinget, og det medvirker vi gerne til at også at gennemføre her i Danmark.

Endelig er der ifølge forslaget mulighed for, at Patentdirektoratet også kan tilbyde de serviceydelser, som det på nuværende tidspunkt kan gøre med hensyn til patenter, varemærker og brugsmodeller, på mønsterbeskyttelsesområdet, og det er vi helt indstillede på. På samme måde som vi er indstillede på at imødekomme ønsket om en ændring af kravet med hensyn til indleveringstidspunktet, sådan at man nu også kan bruge tidspunktet for indleveringen af brugsmodelansøgningen som egentligt indleveringstidspunkt.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.